

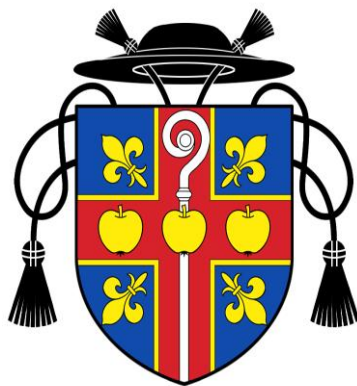
Farní list 87

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Ať se nestane má vůle, ale tvá.“

(Lukáš 22,42)



Křížová cesta rodin



Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den, přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu celého světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, matkou našeho Pána a matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

- **Všeobecný:** *Za mládež, aby uměla velkodušně odpovědět na vlastní povolání a vážně uvažovala i o možnosti zasvětit se Bohu v kněžství a zasvěceném životě.*
- **Evangelizační:** *Za mladé lidi, aby nacházeli odvahu otevřít srdce pro Boží lásku. Také za požehnání a trvalé duchovní plody letošního srpnového celostátního setkání mládeže v Olomouci.*
- **Farní:** *Ať Pán chrání všechny na cestách a na dovolených, ať je naplní pokojem, aby si odpočinuli.*

Anděl Páně..

Trochu delší slovo kněze

Milí farníci,

v měsíci dubnu nás čekají největší křesťanské svátky: Velikonoce. Než k nim ale – dá-li Pán – dospějeme, prožijeme závěr doby postní se Svatým týdnem. Snad tedy ještě budeme moci – s pomocí Boží – „dohnat“ něco z toho, k čemu nás vyzýval obřad udílení popelce na Popeleční středu: „činite pokání a věřte evangeliu“.

Vodítkem by nám snad mohly být verše z 6. kapitoly evangelia podle Matouše. Pán Ježíš nám tam mimo jiné říká toto:

„Neukládejte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde je zloději vykopávají a kradou. Ukládejte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad,

tam bude i tvé srdce. Světlem těla je oko. Je-li tedy tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo. Je-li však tvé oko špatné, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo v tobě je temné, jak velká bude potom tma? Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět a druhého milovat, k jednomu se přidá a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku. Proto vám pravím: Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohleďte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější?“

O postu a skutcích milosrdenství

Pán Ježíš před nás těmito a podobnými slovy staví *velikou výzvu*. Měli bychom se zaměřit především na to, co přesahuje horizont našeho pozemského života. Láska k Bohu je takovou hodnotou. Proto ke kajícím skutkům patří modlitba. Snaha o dobrý, ctnostný život, o kontrolu nad vášněmi a pudy je také takovou hodnotou. Proto ke kajícím skutkům patří půst. Láska, kterou dáváme druhým, rovněž patří k hodnotám s přesahem na věčnost. Proto ke kajícím skutkům patří také almužna. Modlitba, půst a almužna patří nedomyšlitelně k sobě. Pokud u někoho něco z této trojice chybí nebo je zakrnělé, tak se to na životě dotyčného člověka dříve či později neblaze projeví. Přitom zejména půst a almužnu je třeba chápat široce.

Půst není jenom omezení se v jídle. Půst je sebezápor, snaha o to, mít s Boží pomocí – v síle Ducha svatého – pod kontrolou své sklony, a to nejen v oblasti jídla. Sebezápor vůbec není samoučelný. Naopak - cvičí nás ve vytrvalosti, trpělivosti, získáváme díky němu pevnější vůli.

Stejně tak i almužna. Pod almužnou v širším slova smyslu můžeme rozumět všechny skutky tělesného i duchovního milosrdenství. Doba postní by nám tedy měla být inspirací a pomocí k tomu, abychom se stali milosrdnějšími. Čím jsme milosrdnější, tím více jsme skutečným, či chcete-li pravdivým obrazem Božím. Poněvadž Bůh je přímo nepřekonatelně milosrdný.

Možná zde neuškodí skutky milosrdenství zopakovat. V případě skutků tělesného milosrdenství se jedná o pomoc hladovějícím, žíznícím a těm, kdo nemají dostatek oděvu. V našich podmínkách se jedná především o bezdomovce. Protože ale nemalá část z nich se potýká s různými závislostmi a dalšími problémy, je často vhodnější podpořit je nepřímo. Tedy tím, že podpoříme nějaké zařízení či organizaci, která o ně pečuje a která zpravidla zaměstnává i odborníky, kteří rozumějí jejich problémům a dokážou námi darované prostředky vhodně použít. Stejně tak vhodné je podpořit prostřednictvím nějaké charitativní organizace lidí v nouzi za hranicemi naší země.

Ke skutkům tělesného milosrdenství patří dále ujímat se těch, kdo jsou na cestách, navštěvovat nemocné a vězně a pohřbívat mrtvé. Chtěl bych upozornit, že lidé na cestách (a mimořádnou měrou to platí o uprchlících), lidé delší dobu nemocní nebo pobývající ve vězení, jsou určitým způsobem vytrženi ze svého původního prostředí a životního stylu, které pro ně představovaly oporu. A ocitli se v situaci značně nepříznivé, kde musí čelit mnoha různým tlakům, neznámým situacím a pokušením. Proto bychom jim měli věnovat potřebnou pozornost.

Mezi skutky duchovního milosrdenství patří: poučovat nevědomé, radit pochybujícím, těšit sklíčené, napomínat hříšníky, odpouštět, trpělivě snášet obtížné lidi a modlit se k Bohu za živé i zemřelé. K tomu lze snad uvést, že poučovat, radit a napomínat má smysl pouze u těch lidí, u nichž je nějaká reálná šance, že se zamyslí nad tím, co jsme jim řekli. Ty, o nichž víme, že jsou dopředu „ostře nabroušení“ proti jakékoliv snaze jim pomoci radou, nemá smysl dráždit. Zato přímelná modlitba, ta má smysl u všech živých.

Především bychom si měli uvědomit, že naše milosrdenství je odpovědí na Boží milosrdenství. Jinými slovy: nejprve potřebujeme od Boha Jeho dokonalou lásku přijmout, abychom pak byli vůbec schopni naši lásku rozdávat.

Pokud máme ale poučovat nevědomé a radit pochybujícím, měli bychom my sami dbát na to, abychom v duchovním životě směřovali dobrým směrem. To znamená nejenom zaměřit se v Duchu svatém ke

Kristu, ale také zřící se toho, co je nějak zatíženo působením zlého ducha. Většina praktikujících farníků s tím snad větší problém nemá, takže tu zmíním z pomyslného „katalogu hříchů“ jen namátkou čtyři zlé aktivity od písmene H: homeopatie, horoskopy (astrologie), hádání z ruky a hádání z karet. Duchovní zátěž ale mohou představovat i určité druhy pořadů v televizi či na internetu a také čtení některých knih, novin a časopisů (tak např. četba Blesku duchovnímu životu čtenáře zcela určitě více škodí, než prospívá).

A teď zpět k Boží dobrotě. Boží milosrdenství se měrou naprosto vrchovatou projevilo právě o Velikonocích. Ne nadarmo se také 2. neděle velikonoční nazývá nedělí Božího milosrdenství.

Ale už Svatý týden nás pečlivě připravuje na slavnost Zmrtvýchvstání. Všimněme si už pondělí. Pán Ježíš je hostem v Betánii. Je s ním i Lazar, kterého zázračně oživil – v tom slabším, přeneseném slova smyslu ho vzkřísil. Kristus ale při této hostině mluví v souvislosti s olejem o svém pohřbu. Ano, vzkříšení – to vzkříšení v plném slova smyslu, které znamená proměnu a nový život v blaženosti, plnosti a bez konce – toto vzkříšení není myslitelné bez Ježíšovy smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání. A Velikonoce nám toto vše připomínají.

Velikonoční Triduum neboli Třídenní

Zvláštní sílu má tato připomínka v obřadech Tridua neboli Třídenní. Tyto obřady začínají večerní mší na *Zelený čtvrtek*, kdy si připomínáme ustanovení eucharistie při poslední večeři Páně.

Při velkopátečních obřadech stojí ve středu naší pozornosti Kristův kříž jako zdroj odpuštění hříchů a vrchol zjevení lásky Boha k člověku. *Velký pátek* je dnem přísného postu a kajícínosti. Dává nám nahlédnout na hloubku lidské duchovní bídy a zároveň na nekonečnost Boží lásky.

Jak už naznačuje sám název, je *Bílá sobota* dnem se stínem smutku z Kristovy smrti. Bílá barva totiž je v Orientu barvou smutku. To, že Ježíšovo tělo leželo na Bílou sobotu nečinně v hrobě, se promítá do liturgického života tím, že svátosti se během tohoto dne udělují pouze lidem, kteří se ocitli v nebezpečí smrti. I církev, jako Kristovo mystické

tělo, tedy v tento den koná v oboru svátostí jen to nejnnutnější. Církev ovšem na Bílou sobotu připravuje lidi na nový život nejenom udělováním svátostí v nebezpečí smrti, ale také a především bezprostřední přípravou dospělých (katechumenů) na křest.

Velikonoce

Pán života ale zvítězil nad smrtí a tak po Bílé sobotě přichází velikonoční vigilie. Mše, která by měla být vrcholem, nejkrásnější chvílí celého roku. Mše, při níž více než kdy jindy prožíváme radost z Boží lásky a Kristova zmrtvýchvstání, z vítězství lásky, života a dobra nad nenávisť, smrtí a zlem. Velikonoční neděle ale Velikonoce nekončí. Katolická církev slaví velikonoční dobu celých 50 dnů až do slavnosti Seslání Ducha svatého. A tak prosme Ducha svatého o to, abychom s jeho pomocí prožili zbytek postní doby, Velikonoce i naši pouť co nejlépe.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- 2. 4. (neděle) misijní jarmark; 17:00 - křížová cesta
- 3. 4. (pondělí) 17:00 – setkání mladší mládeže na faře
- 5. 4. (středa) pastorec nemocných (Sirákov)
- 6. 4. (čtvrtek) pastorec nemocných (Buková)
- 7. 4. (pátek) pastorec nemocných (Nížkov); 17:30 - křížová cesta (vedená mládeží); 19:00 - setkání pastorační rady
- 8. 4. (sobota) diecézní setkání mládeže (Hradec Králové)
- 9. 4. (Květná neděle) rozšířená příležitost ke svátosti smíření (15 - 17 hod.), křížová cesta
- 10. 4. (pondělí) pastorec nemocných (Poděšín); 17:00 – setkání dětí na faře
- 13. 4. (Zelený čtvrtek) po mši svaté adorace v Getsemanské zahradě
- 14. 4. (Velký pátek) den přísného postu, obřady v 15:00, po nich adorace
- 15. 4. (Bílá sobota) adorace, Velikonoční vigilie
- 16. 4. Neděle Zmrtvýchvstání Páně

- 19. 4. (středa) 17:00 – setkání mladší mládeže na faře
- 24. 4. (pondělí) 17:00 – setkání dětí na faře
- 30. 4. - 3. neděle velikonoční (pouť v Nížkově)

Po neděli Zmrtvýchvstání bychom se začali scházet s dětmi a jejich rodiči na faře k blízké přípravě na 1. svaté přijímání. Ještě bude upřesněno.

Úklid fary: 8. 4. Marta a Ludmila Dočekalovy, 29. 4. Zdena Holcmanová

Změny vyhrazeny

Světová válka – 13. část

(Ze sto let starých záznamů ve farní kronice, zapsaných nížkovským farářem Václavem Dvořáčkem).

16. března: Nastal nařízen zase letní čas. Hodiny posunuty o hodinu napřed. V Nížkově však nechány hodiny věžní při starém. V noci přšelo. Po celý den sněhová vánice.

21. března: Z Cinwaldu přijeli minulý týden dva vojáci pro zmrzlou řepu. Dnes naložili druhý vagon. Měli radost, že budou mít co jíst. Vojáci tam fasovali ½ kg brambor týdně a fazole.

31. března: Oznámeno, že ročníky 1878 až 1891 nastupují 16. dubna a ročníky 1872 až 1877 dne 2. května.

1. dubna: Veliká potíž pro kuřáky. Na 14 dní dostanou 2 - 4 paklíky, někdo nic. Kouří se, co hoří: jetelové seno – paličky, ovesné plevy – ty špatně hoří – ostružiny a listy jahodové.

5. dubna: Zelený čtvrtek. Vozi brambory na dráhu.

7. dubna: Bílá sobota. Do rána napadl sních. Prohazovali cesty. Pro hrozné počasí bylo vzkříšení v kostele za slabého účastenství.

Dne 17. dubna: Večer přijelo 6 Rusů.

22. dubna, neděle: Pouť v Nížkově. Zima. Malá účast. Ani kolotoč nepříjel. Koně prý zrekvírovali! Odpoledne sešla se u Zikmundů v hostinci zvláštní společnost: 1 voják Němec, 1 Polák, 3 Italové, 1 Rumun, 3 Srbové a 21 Rusů. Říci to tak někdo o pouti roku 1914, která společnost se za tři roky sejde! Piva nebylo ovšem ani kapky. Pouť bez piva!

28. dubna: Do rána přšelo. Snížení dávky masa na 15 dkg týdně na osobu.

1. května: Pro nedostatek chlebovin ustanoven větší kontingent hovězího masa. Nízkov má dodat za duben ještě 6 kusů, pro květen 44, pro červen 100 a pro červenec 150 kusů.

Jaroslav Jelínek

Není kaplan jako kaplan ...

Kvůli tomu, že někdy vznikají určité nejasnosti, bych se chtěl – po dohodě s knězem z farnosti Nové Město na Moravě Mons. Janem Daňkem – zastavit u pojmu „nemocniční kaplan“.

Když se totiž v katolickém prostředí řekne „kaplan“, tak se tím nejčastěji rozumí kněz na místě „farního vikáře“. Vikář znamená česky zástupce a farní vikář je tedy kněz - zástupce či pomocník toho kněze, který řídí duchovní správu farnosti (faráře nebo administrátora). Příkladem takového kaplana - farního vikáře je Antonín Pavlas v Příbyslavi.

Jenže slovo „kaplan“ se používá například i ve spojeních „vězeňský kaplan“, „vojenský kaplan“ či „nemocniční kaplan“. A v těchto případech má význam „duchovní, který se věnuje především dané skupině lidí“ (vězňům, vojákům, pacientům nemocnice). Vůbec ale nemusí jít ani o kněze ani o katolíka! A to je i případ novoměstského nemocničního kaplana Vojtěcha Hroudy, PhD., který je evangelík.

Proto pokud nemocní-katolíci v novoměstské nemocnici mají zájem např. o svátost nemocných či svátost smíření, měli by požádat – třeba prostřednictvím personálu nemocnice – o návštěvu katolického kněze. Pokud ale nemocný předem ví, že bude do nemocnice nastupovat a že chce přijmout svátost smíření či svátost nemocných, měl by o ni požádat ještě před nástupem do nemocnice kněze ve své farnosti. Samozřejmě lze požádat i o přijetí nejsvětější svátosti oltářní, kterou přinášejí do nemocnice pravidelně v neděli pověření akolyté. V nebezpečí smrti samozřejmě lze – a velmi se to doporučuje, pokud je pacient schopen alespoň malou částku Těla Páně nebo Krev Páně přijmout - požádat o přijetí této svátosti jako tzv. viatika (pokrmu na cestu) v kterýkoliv den.

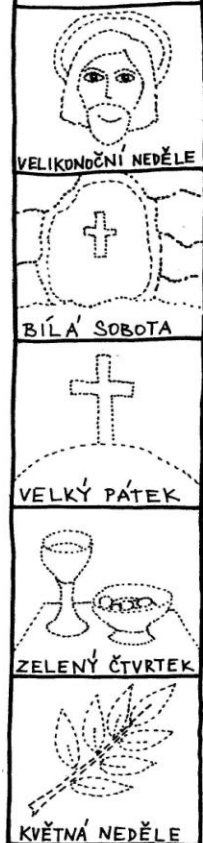
P. Zdeněk Sedlák

VELIKONOČNÍ SVÍČE



KAŽDÝ ROK SE O VELIKONOČÍCH ZAPALUJE VELIKONOČNÍ SVÍČE, PASKÁL. JE ZNAMENÍM JEŽIŠE KRISTA, KTERÝ SVOU SMRTÍ A SVÝM VZKRÍŠENÍM PŘEMOHL TEMNOTU SMRTI.

Každý z těchto dní si dokreslí obrázek podle ložek a vybarví si ho. Nakonec nezapomeň vybarvit a rozsvítit plámenek velikonoční svíče!



Ježíš je živý!
Vstal z mrtvých, přemohl smrt.
Radujme se!

Ježíšovo tělo je pohřbeno v hrobě
ve skále.

Ježíš umírá na kříži.

Ježíš večeří se svými učedníky.
Žehná chléb a víno a říká: „Toto
je moje tělo a má krev, která se za vás
vydává...“

Ježíš přijíždí do Jeruzaléma.
Lidé ho vítají, mávají ratolestmi
a volají „Hosana!“

Křesťan a pomeranče

Jabu byl malý klučina z jedné africké vesnice. Jeho rodiče pěstovali na zahradě pomeranče. Byly to velké pomeranče a rodina se jejich prodejem živila. Proto měl Jabu a vůbec celá rodina přísný zákaz pomeranče trhat a ujídat. Vždycky v neděli Jabu vzal koš a šel prodávat pomeranče na trh. „Doufám, že tudy půjde hodně lidí, potřebujeme doma peníze na jídlo a oblečení,“ přál si a volal: „Čerstvé pomeranče, sladké pomeranče, levné, jen šilink za kus!“ Pomeranče byly opravdu lákavé, zato prodavač nic moc. Hubený, v otrhaných šatech, kruhy pod očima. Lidé chudáka Jabua míjeli, aniž by si pomeranč koupili.

Bylo už odpoledne a Jabu se sotva držel na nohou. Od včerejška pořádně nejedl. Sice to měl od táty zakázané, a nechtěl tátu zklamat, ale už to prostě nemohl vydržet, a tak se rozhodl, že jeden, jenom jeden jediný sní. Mňam, to vám byla dobrotka. V té chvíli ho něco napadlo: on a celá rodina pomeranče nejí, protože jsou na prodej. Doma si dávají holou rýži, a přitom je zahrada plná pomerančů. Není divu, nemají žádnou sílu, když pořádně nejí a pořád jenom pracují. „To byl dobrý nápad, dát si pomeranč,“ pochvaloval si Jabu. Úplně cítil, jak se mu vrací síly.

Vůně pomeranče se šířila kolem a první si jí všimly... vosy. „Huš, zmizte,“ rozčiloval se Jabu, když mu jedna vosa chtěla sednout na jídlo. „Snad to nebylo na mě,“ ozvalo se kdesi seshora. Jabu pohlédl nahoru. Stál nad ním usmívající se pán: „Šel jsem kolem a cítil jsem, jak báječně voní. Dva bych si koupil.“ Vůně rozkrojeného pomeranče se šířila dále a přitáhla Jabuovi spoustu zákazníků. Nakonec Jabu prodal všechny pomeranče a šťastně se vrátil domů.

Doma se rodiče zděsili: „Kde máš ovoce? Ty jsi ho někde vysypal?“ „Ne, já všechno prodal! Přišel jsem dneska na důležitou věc. Když chci pomeranče prodávat, musím je sám jíst. Když lidi uvidí, že mi chutnají a jakou mám po nich sílu, a že vevnitř krásně voní, chtějí je hned taky a ještě o tom řeknou ostatním, kteří si pak přijdou taky koupit. Je to úplně jednoduché!“

I my křesťané bychom si z tohoto příběhu mohli vzít ponaučení. Pomeranče mohou představovat naši víru, lásku. Naším cílem by tedy mělo být nejen pomeranče prodávat, ale měli bychom je i sami jíst. Tím spíše následně mohou „zachutnat“ i někomu dalšímu.

*<https://lenula89.signaly.cz/1307/krestan-a-pomerance>; zpracovala Marie
Bruknerová*

Stáří

Žijeme ve společnosti, kde převládá moc úspěchu. Postižení, starci, chudáci nám vadí, obtěžují nás. Krásný je jedině ten, kdo je silný, a zajímavý ten, kdo je „soutěživý“. Zbytek nikoho nezajímá, všichni, kdo nejsou výkonní, jsou bezcenní, neúspěch a slabost se odmítá. A proto představuje stáří pád z ohromné výšky.

Večerní koncert

Hrajeme tu svou hudbu po celý život a pak jednoho dne, protože jsme tolik a tolik hráli, praskne struna..... A potom další....

Říká se, že slavný houslista Paganini hrál jednou na koncertě s takovou vervou, že mu praskla struna, ta nejtenčí. Nenechal se vyrušit a hrál dál. Náhle vyletěla druhá struna a pak i třetí. Bylo to už téměř na konci skladby. Za frenetického potlesku Paganini nádherně dokončil výstup na jediné zbývající struně, struně G.

Ke konci života odcházejí struny jedna za druhou: slabé nohy, nespolehlivá paměť, těžké vstávání, večerní únava. Jak dlouho ještě zvládneme hrát koncert svého života?

Důchod jako noční můra?

Důchod se dá prožívat jako příslib dalšího života, zvláště když člověk dělal vyčerpávající práci, ale také jako noční můra: člověk už nemá roli ve společnosti, ztrácí svou moc nad ostatními, svou autoritu i dynamiku.

Vzpomínám si na jednoho dělníka, který mi říkal: „Já si tak přál jít do důchodu - a teď jsem úplně vyřízený!“

Někteří se drželi silou vůle a najednou je to všechno pryč. Všechny ty schopnosti, které museli vyvíjet, aby přežili, jsou najednou zredukovány na nulu. A oni si připadají k ničemu.

A taky se vynořuje samota. Někomu zemře partner, někdo je rozvedený. A děti už dávno odešly z domova. Teď, když jsou všechny pokoje prázdné, je dům najednou moc velký. Ten domov, který překypoval životem, zaplňují už jen vzpomínky a pavučiny. A hurá můžeme trávit čas smýčením, uklízením a sekáním trávníku!

Znám staré lidi, kteří jsou jako rtuť, kteří každý den čtou noviny. Ovšem hodně je i takových, kteří opouštějí věci, jimž se věnovali. Připadat

si starý souvisí hlavně s pocitem většího odstupe vůči světu. Jsou tu pochopitelně taky fyzické potíže, ale nejhorší trápení přináší samota, ponížení a závislost na druhých.... Je to období velikého nedostatku, který může sebrat chuť do života.

Když jsou na to dva a mají se rádi, pak je to samozřejmě jiné. Ovšem pokud se navzájem snášeli třicet nebo čtyřicet let jenom proto, že ten druhý odcházal ráno do práce a vracel se až večer..... A o víkendy proto, že manžel chodil na ryby, to pak nastoupí ponorka! A úzkostné stavy!

Možná máte pár kytek, o které je potřeba se postarat, kočku nebo psa, o něž musíte pečovat, ale víc už nic. Přijde zahálka a se zahálením nuda. A to je vhodná chvíle něco s tím udělat, vytvořit si jasný program s přihlédnutím k vlastním možnostem. Má stará matka zahradničila až do osmdesáti let, milovala to. Bylo pro ni moc těžké, když musela přestat, ale pustila se zase do něčeho jiného, co ji bavilo.

(pokračování příště.)

Z knihy: „Tváří v tvář utrpení“ Gilbert Guy, vybrala Jana Vosmeková

S úsměvem měnit svět

Jak vlastně vnímáme fakt, že jsme křesťané? Jsme na to hrdí? Jsme šťastní za to, že nám naši rodiče, prarodiče, nebo přátelé předali víru? Pokud ne, děláme asi něco špatně. Netvrdím, že bychom měli být pyšní a pohrdat těmi, kteří Boha neznají nebo nechtějí poznat, to by bylo špatně také. Máme ale právo být na naši víru hrdí a brát jí jako opravdovou ctnost. Skrze nás, křesťany, může Bůh měnit svět, pokud mu to dovolíme. Sám Ježíš přece hlásá, že bychom měli být solí země a světlem světa. Proč se tedy neradovat z toho, že jsme vyslyšeli Boží volání? Nemůžeme sedět v koutě a vnímat naši víru jako nějakou slabost. Nesmíme se příliš trápit tím, jak moc jsme hříšní a nedokonalí. To po nás přece Bůh nechce. Pokud skutečně hledáme pravdu a jdeme za Bohem tak, jak to nejlépe dokážeme, proč se trápit? Buďme nejen nositeli lásky a pokoje, ale také štěstí...opravdového štěstí. Nenechávejme si Boha jenom pro sebe a nebojme se ho nechat skrze nás působit. Následování Krista povyšuje život člověka na úplně jinou úroveň. Kdo mu důvěřuje, nemá důvod být nešťastný, protože jenom on nejlépe ví, co je pro nás nejlepší a to pro nás

taky chystá. Prosme ho tedy za to, aby nás vedl a abychom se dokázali pokořit a přijmout jeho vůli. Znáte přeci věty, které zazněly z jeho úst...

„Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho poprosí o rybu? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí!“

(Mt7/7-11)

Věříte tomu, že dokážeme měnit svět? Já tedy rozhodně ano. Jestli to nevidíte teď, podívejte se zpátky do historie. Křesťanství změnilo celou Evropu k nepoznání. Morálka dnešní doby se může zdát dosti zkažená, ale jaká morálka tady byla před příchodem Cyrila a Metoděje? Cyril a Metoděj to tady neměli vůbec lehké, museli tolerovat spoustu barbarských zvyků a postojů tehdejších lidí. O morálce dnešní společnosti se jim mohlo jenom zdát. Oni doslova zasévali Boží učení a sami se za svého života pořádné úrody nedočkali. Byl to dlouhý proces, který stále trvá. Teď je ale na nás, kam se tento svět bude posouvat dál. Pojdme tedy s úsměvem měnit svět! Pokud na nás bude vidět, že jsme s Kristem šťastní, bude naše setba víry jistě plodná. ☺

Jiří Enderle ml.

Dolorosa

U brány do města si sedla chudá žena
a s hrůzou slyšela, jak dítě její stěná,
jež těžkou hlavičkou jí leží na rameni.
Ji úzkost přepadla, že pomoci již není,
a slzy stékaly po líci její tmavém.

Tu Kristus kráčet kol, provázen lidu davem,
i ruce sepjala a zavolala k němu:
Ó Pane, přístup blíž a pomoz děcku mému,
hle, již mi umírá, Ty činiš všude divy!

A Kristus přistoupil a zamyslel se snivý
a viděl pod křížem, kde bude pňeti v krátku,
svou hořce plačící a zoufající matku,
jak marně zvedá zrak a marně ruce spíná,
neb nikdo nepřijde, by zachránil jí Syna,
ba její bolesti se rouhat budou skrytě...

A ruku položil i uzdravil to dítě.

Antonín Klášterský; zpracovala Ludmila Vystrčilová

Tabulka lektorů na duben

SO	1		Pojmonová M.			
		1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
NE	2	2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30	Vlčková N.
PO	3		Jindrová V.			
ÚT	4		Bártová J.			
ST	5		Bruknerová M.			
ČT	6		Chromá H.			
PÁ	7					
SO	8		Pojmonová M.			
		1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
NE	9	2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková P.
PO	10		Jindrová V.			
ÚT	11		Bártová J.			
ST	12		Holcmanová Z.			
ČT	13	1. čtení	Chromá H.		2. čtení	Laštovičková M.
PÁ	14	1. čtení	Jindrová V.		2. čtení	Havlíčková V.

SO	15				
		1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30 Holcmanová Z.
NE	16	2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30 Ločárková P.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30 Vlčková N.
PO	17				Holcmanová Z.
ÚT	18				Bártová J.
ST	19				Bruknerová M.
ČT	20				Chromá H.
PÁ	21				
SO	22				Pojmonová M.
		1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30 Bártová J.
NE	23	2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30 Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30 Vlčková P.
PO	24				Jindrová V.
ÚT	25				Bártová J.
ST	26				Holcmanová Z.
ČT	27				Chromá H.
PÁ	28				
SO	29				Pojmonová M.
		1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30 Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30 Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner J. ml.	8:30 Vlčková N.
NE	30				
		1. čtení	10:00	Strašilová S.	
		2. čtení	10:00	Holcmanová Z.	
		přímluvy	10:00		

Zdena Holcmanová

Všechny ty roky

Narození Tomíka, krásného zdravého chlapečka, bylo v rodině slavnostní událostí. Všichni ho radostně uvítali, i jeho dvě sestry, které už chodily do školy.

Jednou, když bylo Tomíkovi asi pět let, jel s maminkou nakupovat do obchodního centra. Náhle se Tomík zeptal maminky: „Mami, kolik ti bylo let, když jsem se narodil?“

„Třicet šest, Tomíku,“ řekla mu maminka a snažila se přijít na to, co za tou otázkou vězí.

„To je škoda!“ vykřikl Tomík.

„Co tím chceš říct?“ tázala se překvapená maminka.

Tomík se na ni láskyplně podíval a odpověděl: „Jen si pomysli na všechny ty roky, co jsme prožili a neznali se.“

„Pozdě jsem tě miloval, ó Kráso, tak stará a přece tak nová, pozdě jsem tě miloval! Vždyť ty jsi byl ve mně a já jsem byl vně a tam jsem tě hledal a ve své nedokonalosti jsem se vrhal na dokonalé věci, které jsi stvořil. Ty jsi byl se mnou, ale já jsem s tebou nebyl.“

Svatý Augustin: Vyznání

Bruno Ferrero: Ptačí zpěv pro duši; zpracovala Aneta Pokorná

Sbírka na bohoslovce - připomínka

Jak jsme psali v minulém čísle farního listu, právě probíhá v naší farnosti sbírka na podporu bohoslovce. Pro tento účel je vyhrazena kasička na zdi u bočního vchodu do kostela. Ještě jednou proto prosíme farníky, kteří by chtěli přispět na vzdělání bohoslovce, který by potom mohl sloužit mše v rozvojových zemích, kde je kněží nedostatek, aby tak učinili do konce Velikonoc, potom bude kasička vybrána a zbytek potřebných financí doplatí farní rada. O dalších krocích Vás budeme informovat opět ve farním listě.

Redakce farního listu

Mše svaté s intencemi v dubnu 2017

Sobota 1. dubna	7:30 Za rodiny
Neděle 2. dubna 5. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za rodinu Perničkovu, Němcovu, Jiřího Havlíčka a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za rodinu Štikarovu, Jarošovu, Staňkovu a duše v očistci
Pondělí 3. dubna	18:00 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, rodiče Eliášovy, jejich děti a duše v očistci
Úterý 4. dubna	18:00 Za Jana Laštovičku, manželku, děti a rodiče
Středa 5. dubna	18:00 Za Marii a Ludvíka Jandovy, rodiče a důstojného pána Dočekala
Čtvrtek 6. dubna	18:00 Za zemřelé Josefa a Marii Jágrovy, jejich rodiče a sourozence
Pátek 7. dubna	18:00 Za děti
Sobota 8. dubna	7:30 Za zemřelého kněze Jaroslava Hanuše
Neděle 9. dubna KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE	7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslava Peřinu, rodiče a za Jana a Zdeňku Wasserbauerovy 10:00 (Sirákov) Za Věru a Josefa Roseckých a celý rod
Pondělí 10. dubna	18:00 Za rodiče Dočekalovy, syna, rodiče Prchalovy a celý rod Havlíčků
Úterý 11. dubna	18:00 Za dar zdraví
Středa 12. dubna	18:00 Za Jaromíra Špinara, manželku a rodiče
Čtvrtek 13. dubna Zelený čtvrtek	18:00 Na úmysl

Pátek 14. dubna Velký pátek – den přísného postu	15:00 Velkopáteční obřady
Sobota 15. dubna BÍLÁ SOBOTA Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	Velikonoční vigilie - za nově pokřtěné
Neděle 16. dubna Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – v den slavnosti	7:00 Za Jana Laštovičku a oboje rodiče 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Františku a Miloslava Čeplovy, celý rod Čeplů, Musilů a Flesarů
Pondělí 17. dubna	8:30 Za kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti, jejich rodiče a sourozence 10:00 (Sirákov)
Úterý 18. dubna	18:00 Za uzdravení nemocných osob
Středa 19. dubna	18:00 Za rodinu Vomelovu, Musilovu, rodiče Vlčkovy, důstojného pána Aloise Flesara a duše v očištění
Čtvrtek 20. dubna	18:00 Za Boženu a Františka Tonarovy, Lenku a Františka Zvolánkovy a dar zdraví pro celou rodinu
Pátek 21. dubna	18:00 Za Jana Mokrého a živou i zemřelou přízeň a duše v očištění
Sobota 22. dubna	7:30 Za Vojtěcha Baumruka a živou a zemřelou rodinu
Neděle 23. dubna 2. neděle velikonoční	7:00 Za Pavla Lísu, rodiče a bratra 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodiče Jarošovy, syna Bedřicha, rodiče Hofferovy, syna Jaroslava a rodiče Wasserbauerovy

Pondělí 24. dubna	18:00 Za Jiřinu a Jana Jarošovy, celý rod Jarošů a Dobrovolných
Úterý 25. dubna	18:00 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu Vlčkovu
Středa 26. dubna	18:00 Za Josefa Šorfa, rodiče Puchýřovy, syna a Josefa Kováče
Čtvrtek 27. dubna	18:00 Za rod Drázalů, Frömlů, Mezuláníků, Hnátků a Lukešů
Pátek 28. dubna	18:00 Za Jaroslava Dočekala, rodiče, sestru, rodinu Hanusovu a za živé a zemřelé těchto rodin
Sobota 29. dubna	7:30 Za řádové sestry Jaroslavu a Věnceslavu Laštovičkovy a rodiče 17:00 (Sirákov) Za rodiče Landsmanovy, manžele Kubíčkovy a duše v očistci
Neděle 30. dubna 3. neděle velikonoční Titulární slavnost kostela v Nížkově (poutí)	7:00 Za farnost 8:30 Za rodiče Pojmanovy, jejich rodiče, sourozence, vnuka Jirku, snachu Alenu a živé a zemřelé z obou rodů 10:00 Za poutníky

Změny vyhrazeny

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 23. dubna 2017

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 7 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Petra Eliášová – šéfredaktorka farního listu: petapochop@seznam.cz

Romana Pešáková, Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jiří Enderle ml. – redaktori farního listu

Velikonoční misijní klubko

